

Kalamäe allikas

Allikas on koht, kus põhjavesi voolab maapinnale.

Kalamäe allikas oli väga oluline veevõtukoht. Allika põhjas oli mitu tasase pinnaga kivi, igäüks pindalalt üle ruutmeetri – arvatakse, et seal võisid toimetada pesupesijad. Allika ümbrus oli korrastatud, sest allikal käidi seoses talutöödega iga päev – allikas oli vajalik ja tähtis. Läheduses asus Kalamäe talu. Talveõhtutel olid kasetukad allika ümbruses tetresid täis. Tedred kukutasid end lumme ja tegid lume all endale käigud, kus nad magasid.

Kevadise suurvee ajal laius siin sinine veeväli silmapiirini ning talumeeste õlgkatustega heinaküünid olid poolenisti vee all. Ka Kalamäe allikas mulksus ning tõi mõnikord isegi kalu üles. Kui suurvesi alanes, jäid kalad maa peale ning inimesed püüdsid kalu lausa kartulikorviga! Peamiselt olid siin haugid, aga leidis ka vähke. Räägitakse, et nõgeste vahelt sai neid rahulikult kartulikastidesse püüda.

1960-ndatel aastatel maaparanduse käigus kaevati Kalamäe allikast läbi sügav kraav. Pärast seda ei ole allikal enam endist uhkust, ent paljud möödakäijad võtavad siit ikka maitsvat joogivett kaasa.

Rüüpa Sinagi, matkaja, hea sõõm puhast allikavett!

Tekstis kasutatud Hans Saare mälestusi.